

„Верхи не можуть, низи не хочуть” – необхідно визнати, що ця класична формула революційної ситуації цілком відображає те становище, в якому зараз перебуває Україна. Метушливі дії влади доводять, що вона втрачає контроль над ситуацією і, схоже, взагалі не розуміє, що відбувається у суспільстві. Владна система повністю дискредитувала себе. Нинішня верхівка демонструє безпорадність та недолугість у керівництві державою. Єдине, чим зайняті нинішні можновладці - то грабунок українського народу. Проведення реформ урядом спрямоване тільки на покращення власного життя. Зрада національних інтересів на користь Москві демонструє окупаційну сутність існуючого режиму.

Протестні настрої в суспільстві, акти громадянської непокори, низький рейтинг довіри як до влади, так і до „опозиції” доводять, що багато хто з українців, як і я сама, задається питанням „А чи потрібні нам взагалі така влада і така опозиція?”. І ця ситуація вимагає радикальних дій.

Коли можновладці не рахуються з інтересами населення, коли сьогоднішня влада віджила своє і зайшла у глухий кут, коли накопичується невдоволення громадян, коли громадянам несила терпіти, коли вони виявляються доведеними до крайньої межі відчаю - виростає або свідомо організована революція або протест, вибух, бунт.

Бунт чи революція?

І бунт і революція викликані невдоволенням існуючим станом речей і прагненням людей змінити його у власних інтересах.

Але революція від бунту відрізняється суттєво. В них різні цілі, характер вимог, дії...

У всіх сферах людського буття час від часу відбувається різке і часом раптове, але головне - глибинне, докорінне перетворення сутності предмета, що означає радикальний крок, прорив в його розвитку. Це і є революція.

Бунт – то безідейний стихійний емоційний протест проти кричущої несправедливості. Це масовий виступ проти існуючого ладу, без певних ясних цілей і завдань перебудови суспільства, тобто без політичної програми.

Варто згадати чим скінчився „податковий майдан”... Вирішуючи вузькі питання, не

переслідуючи масштабні цілі, задовольнившись обіцянкою „подачки” від влади, отримали тільки судове переслідування активістів та погроми ринків.

Революція завжди починається з ідеї. Революційний процес хоча і несе в собі деструктивний, руйнівний елемент, спрямований на усунення сил реакції, його загальний зміст у конструктивному розвитку. Будь-яка радикальна революція народу відбувається в ім'я порятунку, збереження і множення вже створених суспільством продуктивних сил. Революція відрізняється від бунту своєю ґрунтовністю і незворотністю своїх перетворень. На відміну від бунту, революція несе позитивний сенс, вона не стільки заперечує минуле, скільки стверджує сьогодення і майбутнє. Революція не вдосконалює існуючу систему, а докорінно знищує її, щоб замінити новою системою і приводить до влади нові політичні сили.

Показовий приклад революції, що призвела до позитивних змін, демонструє Грузія – країна, що не зупинилася на півшляху, як Україна під час подій 2004 року. Нова влада Грузії знайшла в собі сили провести позитивні реформи, які не залежать від того, хто є зараз, чи буде в майбутньому, при владі. Відбулася незворотна зміна системи і цілого світогляду грузинського народу.

Різняться і форми організації та результати дій бунту і революції. Революція – процес керований, який має визначені наперед чіткі цілі. Для революції необхідна "керівна ідея", повинна бути організуюча сила, здатна увібрати в себе і акумулювати зростаюче невдоволення народу. Готовність направити стихійний протест в потрібне русло і проти справжніх ворогів прогресу, привнести в ряди тих, хто піднявся на боротьбу, усвідомлення кризової ситуації і головне - шляхів виходу з неї, тобто ясне розуміння цілі та засобів її досягнення.

В революції беруть гору конструктивні тенденції, позитивна мета, творення, то саме цієї меті підпорядковані і форми організації мас, що проявляється саме в тому, що учасники революції співвідносять свої дії з певною "керівною ідеєю". Над усім домінують не емоції, а думки, ідея, поставлена з самого початку.

У бунті ж, навпаки, гору беруть не думки, а емоції, а сам бунт і є розгул неприборканих емоцій, гніву, ворожості.

Пам'ятаєте – „Україна без Кучми”? Масові протести, сутички, бійки... Скільки років ми живемо вже в Україні без Кучми. Хіба щось змінилося?

Бунт можна придушити. Навіть не застосовуючи зброю, а самими тільки брехливими обіцянками. Так було з протестами вчителів у березні цього року. Так само порожніми обіцянками і брехнею другий рік поспіль годують студентів, які періодично виходять на акції протесту, що приречені на поразку. Бо як і приберуть Табачника, то що завадить владі поставити подібного йому? Система влади буде все та ж.

Революція – процес історичного розвитку, тому її неможливо спинити. Революція формує нові суспільно-політичні відносини, новий тип людини, нову свідомість і нові символи, нову культуру і філософію. Революція піднімає суспільство на новий щабель

розвитку.

Бунт - то завжди вираз відчаю і протесту. Революція - вираз віри і надії.

Людина, що бунтує, то людина, що завжди говорить „Ні”. Ми казали „Ні!” під час подій 1990-1991 років, казали „Ні!” в 2001 році, в 2004, в 2010.... Мусимо вже зупинитися і вирішити – питання не в персоналіях політиків при владі чи лідерів „опозиції”. Питання в нас самих. Ми самі вибираємо завжди найпростіше і найгірше рішення. Питання в тому, чи готові ми сказати нарешті „Так”.

Чого ми прагнемо? Руйнувати чи будувати? Відчай чи надія? Бунт чи революція? Вибір за нами.

Оксана Стельмах, <http://www.politclub.org/viewtopic.php?id=2067>